

labores. quibus conferri potuerit his qui seculi videbantur actibus occupari. hoc enim sibi dicebat. Si isti qui sunt in seculo tamen boni operis faciunt. quanto nos studere debemus plus vel amplius in abstinentie labore eos antecedere. Tunc autem aliquando in his tractato et ad scientie perfectiorem producto. eum quem perfectum iam in operibus assumpserat. quadam die paphuncius sedens in cellula sua videt aniam eius inter angelorum choros assumptam dicentem. **B**onus quem elegisti et assumpsisti habitabit in tabernaculo tuis. Et cum hoc audisset agnouit assumptum esse ex hoc mundo virum.

Tunc vero paphuncius plustebat in ieiunijs et orationibus. semetipsum ad maiora et perfectiora extendens. et rursus orabat dominum ut sibi ostenderet cui similis haberetur inter homines. Rursus ei vox diuina respondit dicens. **S**ilvis es negociatori quem videris ad te veniendum. sed exurge velociter et occurre ei. adest enim vir cui te silem iudicant. Et paphuncius sine mora descendens occurrit cuidam negociatori alexandrino viginti milibus solidorum merces tribus nauibus deferenti ex Thebayda. et quoniam erat religiosus et bonorum operum studium gerens. decem leguminum saccos pueris suis impositos ad monasterium dei huius defererebat. et hec ei causa adest unde paphuncium fuit. At ille continuo ut eum vidit. quodammodo inquit preciosissima et deo digna anima. Quid tibi cum terrenis est labor cui fors et societas cum celestibus data est. Relinque hec illis que de terra sunt et de terra cogitant. tu autem regni dei ad quod vocatus es negociator efficere. et sequere saluatorem a quo paulo post assumendus es. At ille nihil omnino differens precepit pueris suis ut omnia que superessent. multa enim iam ipse per se distribuerat pauperibus et rogarent. Ipse vero sequens sanctum paphuncium ad desertum in eodem ab eo constitutus est loco. ex quo et priores ad deum fuerant assumpti. et sicut ab eo de omnibus instructus in exercitijs spiritualibus et diuine sapientie studijs permanebat. Breui autem tempore plurimato etiam hic translatus est ad congregatorem iustorum. Et non multo post ipse etiam paphuncius in ipsis summe abstinentie exercitijs et laboribus vitam ponit. **A**stitit enim ei angelus domini dicens ad eum.

Veni iam benedicte domini. et ingredere ea que tibi debetur eterna tabernacula. **E**cce enim mecum assunt probere qui te in suum suscipiant chorum. **H**oc autem tibi prius idcirco non reuelavi. ne forte elatus damnum aliquod tui laboris incurteres. Et vna post hec in corpore adhuc positus die duicens. cum quidam presbiteri ad eum visitandum venissent. omnia eis que sibi dominus reuelauerat nota fecit. dicens ad eos. **N**ullum in hoc seculo debere despici. etiam si latro sit aliquis aut in scena positus etiam si cultum ruris exerceat et coniugio videatur astrictus. etiam si negociator dicatur. et mercimoniis inseruiat. tamen in omni ordine humane vite sunt anime deo placentes et habentes actus aliquos occultos quibus delectatur deus. **U**n cum constat non tantum professionem vite aut habitus specie deo esse placitam quantum sinceritatem atque affectum mentis et operum probitatem. Et cum familia de singulis quibus differuisset tradidit spiritum. **E**uidetur autem presbiteri que aderant et omnes fratres viderunt eum ab angelis suscipi humanum cantantibus et colaudantibus deum.

De sancti ysidori monasterio

Uidimus apud Thebaydam etiam ysidori nominatissimum monasterium amplissimis spatijs circumseptum muroque circumdatum. in quo habitantibus vitis larga prebebantur habitacula. **I**ntrinsus secus putei plures orti irrigui. omnium quoque pomorum arborumque paradisi. et quecumque necessaria vltibus erant sufficienter imo et abundanter parua. et ob hoc ut nulli monachorum habitantium intrinsecus necessitas vlla fieret exeundi foras ad aliquid requirendum. **S**enior quidam vir magnus gratissimus et de primis electus ad ianuam sedens hoc habebat officij ut aduentantes ea lege suscipiat qua ingressi ultra non exeat. **S**ed ergo semel ingredi placuerit fiat immobilis lex. sed quod est ammirabilius ingressos non iam legis necessitas sed vite beatitudo retinet ac perfectio. **H**ic ergo senior in ianua ubi ipse permanet adherentem sibi habet hospitalem cellulam. in qua aduentantes

hospitio recipiat. et omni hūanitate refoueat. ut ergo et nos ab eo suscepti sumus. in trocundi quidē copia nobis nulla fuit. ab ipso autē didicimus quā institutionū beatitudinis gerere intrinsecus. Duos aiebat esse solos seniores viros. quibus pmissa est ingrediendi egrediēdiq; libertas. qui opera fratrum dispensare. et que necessaria sunt inferre curaret. ceteros vero ita esse in silentio et quiete orōib; et religiosis studiis operantes atq; animi virtutibus pollentes ut omnes signa faciant. Et quod vere omnium mirificum signū sit nullus eorum egritudine cuius usq; infirmitatis incurrit. sed cum vnicuique vite finis affuerit. omnimodis p̄nocens et indicans ceteris fratrib; suis de suo exitu. atq; valedicens ad locū suū recubans spirituum letus amittit.

De S. Serapione.

Sed et in regione arsenoyte Serapione quendā p̄s biterū vidimus multorum monasteriorū patrē. sub cuius cura plura et diuersa monasteria quasi decē milia habebant monachorum quos omnes ex laboribus propriis quos p̄cipue messis tempore mercede manuum p̄quirebant. p̄tē plurimā ad supradictū patrē p̄ferentes in usus pauperū destinabant. Hoc autē moris erat non solum ip̄s sed et omnib; pene egypti monachis. ut messis tempore locent ad metendum opera sua atq; ex ea mercede octogonos vnusquisq; modios frumētū plus minusq; p̄quirat. et horū partē plurimā pauperū v̄sibus offerūt. Unde nō solū regiōis ip̄s indigentes alant. sed et alexandriaz naues frumēto onuste dirigunt. vel in carcere conclusis. vel reliquis p̄grinis ac egentib; p̄rogande. Neq; em̄ intra egyptū sufficiunt paupes qui possint misericordie eorū fructus et largitates absumere. Vidimus autē et in regiōibus memphos et babilonis innumeras multitudines monachorū apud quos et diuersas virtutū gratias ac morū ornamenta p̄sperimus. Ibi autē tradūt esse loca illa in quibus Ioseph fertē recondisse frumētū quos et thesaurōs Ioseph vocāt. Alij vero

pyramidas quas dicūt ip̄as esse in quibus ut putāt frumēta tūc p̄gregata.

De S. Appollonio monacho et martire

Tradebāt q̄ seniores horū fuisse quidā p̄secutōis tempore monachum nomine appolloniū. Qui cū vitam magnificā egisset inter fr̄es etiaz dyaconus ordinatus ē. Tpe q̄ p̄secutōis erat ei studiū singulos quisq; circūire fr̄es et cohortari eos ad martiriū. Cūq; fuisset eī ip̄e p̄p̄b̄sus et in carcere trusus. gētiliū plūmī tāq; insultati veniebāt ad eū. et v̄bis blasphemis et impijs p̄futebāt. Inter quos fuit quidā philemō nomine choraula famosissim; et omni p̄p̄lo amabilis. Qui cū multū eū fatigaret iniurijs impijs et scelestis et seductōre vocās: multorumq; mortalium deceptorē. dignūq; eē ab omnib; odio haberi. Cūq; hec et multa alia aduersus eū ḡuioza loq̄ret. r̄ndit ei Appollonius dicens Misereat tibi de; fili. et nihil tibi horū quod loquutus es reputet ad p̄ccatū. Hec cū audisset philemō corde p̄p̄ctus est v̄m̄q; v̄borū eius sup̄ humanū morē in sua mēte p̄sensit. intantū ut xp̄ianū se repente fateret. Et inde statim puolat ad tribunal iudicis. atq; in p̄spectu totius p̄p̄li p̄clamās. iniuste inquit agis o iudex viros religiosos et deo amabiles puniēs. nihil em̄ xp̄iani vel male faciūt vel docent. At ille hec audiēs p̄mo quidē putabat v̄p̄p̄te loci illius hōiēm ioci aliqd. p̄ponere. Sed cū vidisset hec eū serio p̄sequentem et cum omni p̄stātia asserentē. insanis inquit o philemon et mente captus es subito. At ille. Ego inquit nō insanio. s; tu inuisissim; atq; insanissimus iudex es quod tot iustos iniuste p̄rimis viros. Ego em̄ xp̄ianus sū. quod ē hōiū gen; optimū. Tūc ille coram p̄p̄lo cepit eū p̄mo plūmīs blādimentis tuocare velle in id quod eū nouerat. s; vbi imobile vidit oia itēdit in eū ḡnā tormētōrū. Cognito vero quod ex v̄bis appollonij hec ei fuerit facta p̄mutatio. correptū etiā appolloniū ḡuiozib; subdidit tormētis. et deceptoris in eum crimen exaggerat. Appollonius vero